

عنوان مقاله:

تبیین رابطه هویت و فرهنگ پایدار در معماری معاصر ایران

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

دکتر احمد میرزا کوچک خوشنویس - استادیار پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری، تهران، ایران

مریم حمیدی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه کمال الملک، نوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

معماری به رغم تفاوت های سرزمینی که در شکل آن تاثیر فراوانی داشته دارای ویژگی های ذاتی پویا و تدریجی است ، که آن را هویت می نامند. هویت را می توان تجلی فرهنگ در محیط دانست زیرا مکان ها از انسان معنا می گیرند و انسان نیز مجموعه ای از باورها و اندیشه ها است که فرهنگ او را شکل می دهد و نمود و تجلی از فرهنگ انسان را در مکان و محیط می توان مشاهده نمود که همان هویت اوست از طرفی علم هر روز به تکنولوژی های جدیدی برای آسایش مردم دست می یابد که تمام کشورها برای بازماندن از این علوم خود را به استفاده از آن ملزم می دانند به طوری که بیم آن می رود ، افراط در توجه به این تکنولوژی ها ، کشورها را از هویت اصلی خویش دور کند و به سمت جهانی شدن بکشاند حال سوال اینجاست که چگونه می توان این فناوری ها را با فرهنگ خود همراه ساخت به گونه ای که معماری اسلامی هم اصل خویش را فراموش نکند و هم از جهانی شدن عقب نماند. این مقاله سعی بر این دارد که نوعی ارتباط بین هویت و پایداری را در راستای ارتقای کیفیات فضایی معماری معاصر با حفظ مبانی هویت معماری ایرانی - اسلامی برقرار کند.

کلمات کلیدی:

هویت ، فرهنگ پایدار ، معماری ایرانی ، اسلامی ، فناوری نوین ، تکنولوژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/493023>

